

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Innocentio XIII. & Benedicto XIII. editas

Luxemburgi, 1740

CCXI. Statuta quædam pro Reformat. Fr. B. M. de Monte Carmelo in Prov.
Pedemontana.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74724)

nem in & super ad. Conventus, personasque ad ipsos quomodolibet spectantes auctoritatem, & potestatem, quam erga ceteros ejusdem Provinciae Conventus, & personas exercere solet, & debet ex sui officii Provincialis, & confirmationis a Nobis emanatae die 21. Maji transacti; praecipientes in virtute Spiritus Sancti, & sanctae obedientiae, necnon sub formali praecepto omnibus Fratribus ad d. Congregationem antea spectantibus, ut praedicto Rev. Patri Magistro Provinciali Provinciae nostrae Galloprovinciae subsint, & pareant, ipsaque velut legitimum Caput, & unicum Superiorem habeant, venerentur, & agnoscant, quem etiam plurimum in Domino, & paternis visceribus hortamur ne quidam detur, vel contendatur ad molliorem disciplinam aditus, & singulis in Caenobis dictae Provinciae, vitam regularem uniformiter erigat, lapsam restituat, & ubicumque viget intactam conservet. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, non obstantibus in contrarium quibuscumque. Datum Romae in Conventu nostro Sanctae Mariae super Minervam die 5. Junii anni 1727. - Frater Thomas Ripoll Magister Ordinis - Frater Joannes Sicard Magister, & Secretarius - Loco † Sigilli - registr. fol. 90.

Preces pro confirmatione.

§. 5. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, licet suppressio d. Congregationis, illiusque Conventuum restitutio Provinciae praefatae sic factae operatum habeant successum, ipsorumque Conventuum fratres sub uno eodemque Provinciae praefatae capite quietius, & feliciter regulari observantiae insistant, majorique animorum concordia Altissimi obsequiis famulentur, nihilominus quia dicta Congregatio etiam auctoritate Apostolica erecta, & praesertim per supradictas Alexandri Praedecessoris literas confirmata fuerat, ipse Joannes Josephus Prior Provincialis vereatur, ne id validitati suppressionis, & unionis hujusmodi obstet, illasque aliquando in dubium revocari contingat. Quare praefatus Joannes Exponens supradicti Joannis Josephi Prioris Provincialis nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur; Nos igitur ipsorum Joannis Exponentis, ac Joannis Josephi Prioris Provincialis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existant, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum ferre absoventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, suppressionem Congregationis Angelorum Provinciae Galloprovinciae, illiusque Conventuum reunionem eidem Provinciae per dictum Thomam Magistrum Generalem Ordinis Fratrum Praedicatorum, sicut praemittitur, factae, expeditumque desuper ejusdem Thomae Magistri Generalis decretum praesertim cum omnibus, & singulis in eo contentis, ac inde caeteroquin legitime fecutis, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui in praemissis quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatio relati Decretii.

Clausula.

§. 6. Decernentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. praefatae Cardinales

etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicae Nuncios, sublati eis, & eorum collibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus praedicti Alexandri Praedecessoris literis, aliisque praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis Provinciae, & Conventuum praedictorum, ac quibusvis aliis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, aut quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum infertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Derogatio.

Datum Romae apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die XXVI. Martij MDCCXXIX. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

Statuuntur, & ordinantur nonnulla pro stabilenda Reformatione juxta Constitutiones Urbani VIII., & Innocentii X. in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum B. Mariae de Monte Carmelo.

CCXI.

Hac de re vid. Const. Innoc. XI. ed. 1687. Mart. 27. P. 2., & Clem. XI. Const. ed. 1715. Oct. 26. P. 15.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Dat. 26. Mart. 1729. An. 5.

Ad futuram rei memoriam.

A Postolatus Officium infirmitati nostrae, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, divinitus commissum, salubriter exequi satagentes, exorta inter Religiosos viros, quos vota sua Altissimo in Sanctitate, & iustitia, paceque fraterna reddere decet, dissidia opportunis rationibus dirimere, ac felici, prosperoque illorum regimini, quantum cum Domino possumus, consulere studemus, sicut omnibus mature consideratis, ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum expedire arbitramur.

Procemium.

§. 1. Alias siquidem postquam Anno 1647., seu alio veteri tempore in Provincia Pedemontana Ordinis Fratrum Beatae Mariae de Monte Carmelo reformatio introducta fuerat sub observantia Constitutionum a fel. rec. Urbano VIII. ac Innocentio X. Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris pro Conventibus in eodem Ordine reformatis, & reformandis editarum, quae tamen in Provincia praedicta non aliter tunc acceptae erant, quam cum praeservatione quorundam Decretorum, quae Leges municipales appellabant, ac consuetudinum, & Statutorum particularium, ac subinde anno 1650., vel circiter, altera magis exacta, sive secunda reformatio sub enarratis Constitutionibus pure simpliciter, & ad literam observandis cum renunciatione legum municipalium, consuetudinum, & statutorum particularium hujusmodi in eadem Provinciam inducta fuerat; rec. vero mem. Innocentius Papa XI. etiam Praedecessor noster hanc secundam reformationem per totam Provinciam praefatam promovere, & paulatim extendere desiderans sub certis modo, & forma tunc expressis in primis statuerat, ut singulis triennis sine cujuscumque consensu tribus dictae Provinciae Conventibus ejusmodi reforma-

Jam inde ab an. 1647. praedicta reformatio primum in praefata Provincia introducta fuit cum quibusdam praeservationibus.

Postmodum secunda exacta reformatio in eandem inducta fuit.

Post qua extendenda, & promovenda primum ab Innoc. XI. deinde a Clem. XI. elaboratum est.

ioni

tionum tum deputatis, unus aliorum ejusdem Provinciae Conventuum adungeretur, quo tandem tota, & integra Provincia praedicta sensim exacte reformaretur, pluraque alia decreverat, & ordinaverat pro salubri istius secundae reformationis progressu, & directione per quasdam suas in simili forma Brevis die 27. Martii 1687. expeditas literas, quae postmodum a pia mem. Clemente Papa XI. Praedecessore quoque nostro cum omnibus, & singulis in eis contentis per ipsius in pari forma Brevis literas die 26. Octobris 1715. desuper editas confirmata, & approbata, & innovata fuerunt, per Nos accepto, quod secundo dicta reformatio primam in Conventibus Alesensibus, Dolianensibus, & Clarascensibus ad praescriptum praefatarum Innocentii XI. Praedecessoris Literarum introducta, ac successively ad Conventus Taurinensibus, & Vinoviensis extensa, & propagata, inimico homine supereminente zizaniam, iisque in dies succrescentibus non solum optatum, felicemque successum non habuerat, sed exortis inter utriusque mox recensita reformationis Alumnis similitudinibus, dissidiis, & contentionebus regularis disciplina non modicum in praefata Provincia detrimentum acceperat; quin imo sub specie, ac praetextu pacis, & unionis inita inter aliquos ex dictis Alumnis, qui omnium utriusque reformationis Alumnorum nomen, seu partes assumpserant, diversis Congregationibus, Capitulationibus, & Conventionibus per eos propria etiam, & privata auctoritate factis, atque a quampluribus dictae Provinciae Fratribus executioni quoque cum mutatione habitus regularis demandatis; ac quodam asserto Capitulo Provinciali Taurinensi nulliter celebrato; ipsa Provincia ab aliquot annis ex causa ejusmodi unionis ab una parte impugnata, & ab alia propugnata in deteriore statu quoad spiritualia, & temporalia prolapsa dignoscebatur.

§. 2. Quibus a Nobis sedulo, ut par erat, perpenis, Venerabili Fratri Gaspari Pizzolanti Episcopo Cervien. tunc ejusdem Ordinis Priori Generali dedimus in mandatis, ut universam Provinciam praefatam visitaret, attributa illi alium sibi ad hoc munus explendum subdelegandi facultate. Cum ex actis visitationis a dilecto filio Joanne Dominico Berardo Presbytero Congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii per memoratum Gasparem Episcopum tunc Priorem Generalem vigore d. facultatis ei per Nos concessae deputato cum duobus Fratribus expresse professis ejusdem Provinciae rite, & accurate, ac laudabiliter peracta totum d. Provinciae statum perspectum, exploratumque habuerimus, ac illi prompto, & salutari remedio subveniendum esse agnovimus, longaque gratissimum Nobis fuerit audire, omnes pene Provinciae reformationis Alumnos sincero, ut decet, animo sese submittere iis, quae a Nobis, & hac Sancta Sede etiam pro amplectenda secunda reformatione praescriberentur.

§. 3. Hinc est, quod Nos pro pastoralis nostra cura, & sollicitudine ejusdem Provinciae, illiusque Fratrum tranquillitati, & salubri directioni prospicere, ac exactam enarratarum Constitutionum observantiam, quae huc usque ob reum, temporumque vicissitudinis statim restitui nequivit, nunc, benediciente Domino, expedite, ac unico contextu in universa Provincia praefata constabilire cupientes, ut pinguis, & uberius pia ejusdem Innocentii XI. Praedecessoris mens, & intentio adimpleatur, propositaque sibi secundo dicta reformatio plenarium suum sortiatum effectum, de nonnullorum ex Venerabilibus Fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus, qui jussu nostro ejusmodi negotium sedulo examinarunt, consilio, congruum, & opportunum duximus in hunc finem ea, quae infra

sequuntur, auctoritate Apostolica statuere, decernere, & ordinare.

§. 4. Primo itaque annullamus, cassamus, & irritamus omnes propositiones, pactiones, capitulationes, ac conventiones utriusque partis praedictae super unione prima, & secundae reformationis hujusmodi factas in Congregatione habita in Conventu Vinovi, necnon in Capitulo Provinciali celebrato in Conventu Pini Mense Majo 1724. prout etiam tam in Congressu, ut vocant, quam in Congregatione Taurinensi Mensis Januarii 1727., similiter nullum, irritumque declaramus assertum Capitulum Provinciale Taurinensi. peractum mense Majo ejusdem anni 1727. cum omnibus inde secutis. Secundo. Pro faciliiori tamen unionis, & reformationis totius Provinciae praefatae effectu obrinendo omnia ab assertis Priore Provinciali, aliisque Officialibus, & Prioribus in dicto Capitulo Provinciali Taurinensi. electis, seu deputatis acta, & gesta usque ad tempus publicationis praesentium nostrarum literarum dumtaxat, & non ultra, quoad utrumque forum de benignitate Apostolica sanamus, & convalidamus. Tertio. Facultatem tribuimus infra dicendo Executori praesentium literarum hujusmodi in utroque pariter foro omnes, & singulos dictae Provinciae Fratres tam primae, quam secundae reformationis, a censuris, & poenis Ecclesiasticis, si quas quomodolibet incurrerunt, ac cum eis dispensandi super irregularitate, quam contrahere potuerunt, vel ex dispositione Juris, & Constitutionum Apostolicarum, vel ex Superiorum sententia, & declaratione, occasione tractatus, seu executionis enarratae unionis, celebrationis, Congregationum, & Capitulorum, vel usurpatae Jurisdictionis, five ex transitu de secunda ad primam reformationem sine Sedis Apostolicae licentia; Cum ipsorum reintegratione ad vocem activam, & passivam, & restitutione in pristinum statum, perinde ac si praemissa facta non fuissent, quam tamen facultatem limitamus, ad eos dumtaxat Fratres Provinciae praedictae, qui harum nostrarum literarum dispositione in omnibus, & per omnia debita, promptaque obedientia parebunt, & acquiescent, & non alias, distulque Executor eandem facultatem uni, vel pluribus committere, & delegare valeat.

§. 5. Quarto. Ad haec, praevia suppressione, & abolitione primae reformationis in dicta Provincia Pedemontana anno 1647., seu alio veteriori tempore cum praeservatione legum municipalium, consuetudinum, & statutorum particularium inducatur, & acceptata, sicut praemittitur, statuimus, & declaramus totam, ac universam Provinciam praefatam sub Constitutionibus editis ab Urbano VIII., & Innocentio X. Praedecessoribus praedictis reformatam esse, ac regi debere, ita ut deinceps perpetuis futuris temporibus in omnibus, & singulis ejusdem Provinciae Conventibus d. Constitutiones inviolabiliter, ac pure, simpliciter, & ad literam serventur, non obstante, nec attento quocumque alio usu, vel abusu in aliis Provinciis reformatis ipsius Ordinis nunc, vel pro tempore vigente, necnon abrogatis, ac prorsus sublatis quibuscumque Decretis, legibus municipalibus, consuetudinibus, & statutis particularibus in eadem Provincia Pedemontana quomodolibet conditis, introductis, seu condendis, & introducendis ex quacumque etiam Superiorum, & Capitulorum generalium auctoritate, etiam sub obtentu, quod non sint, neque dicantur contraria observantiae, & disciplinae regulari, atque Constitutionibus praefatis; quae omnia tanquam abusum, & corruptelam declaramus. Quinto. Districte praecipimus, & mandamus, quod habitus, & vestes tam internae, quam externae patri forma, colore, & materia ab omnibus Fra-

Ordinatio-
nes praedi-
ctae. Irrita
declaran-
tur pactiones
quaedam ini-
tae inter par-
tes primae, &
secundae re-
formationis.

Tribuitur
facultas Exe-
cutori praesentium Lite-
rarum aboli-
vendi a Cen-
suris, & poe-
nis Ecclesias-
ticis Fratres
d. Provin-
ciae.

Aboletur
prima refor-
matio in d.
Provincia
cum quibus-
dam praeser-
vationibus
inducta, &
statuitur,
praed. Provin-
ciam sub
Constitutioni-
bus Urbani
VIII. &
Innoc. X. re-
gi debere.

Eandem re-
formationem
nunquam op-
eratum successum
habuisse
narratur.

Hinc fa-
ctum est, ut
ab eodem
met Pontifice
Priori
Gen. Ordinis
totius Provin-
ciae praefatae visi-
tatio demand-
daretur.

Ex cuius
visitationis
actis toto d.
Provinciae
statu perspec-
to, ad praesentis
Ordinationis e-
mittendas
deventum
est.

tribus Provinciae sic reformatæ omni sublata inter eos differentia deferantur. Cumque in ipsorum Conventibus minus clare, & expresse sit diffusum quoad materiam dictarum vestium ex illis verbis: Vestimenta Fratrum lanæ sint ex grossiori, & viliori panno: adeo antehac plures subortæ fuerint controversiæ, num deberent esse ex vero panno? & diversa super hoc prodierunt resolutiones, sive provisiones; hinc quo in posterum in Provincia præfata omnis dissentionum, & interpretationum super materia habitus regularis huiusmodi causa, & occasione removeatur, volumus, ut vestimenta interiora, tibialia scilicet, sint lanæ, vel lineæ; thoraces autem, & femoralia æstivo tempore ex cannabe, vel lino duro; aliis vero anni temporibus expellibus, seu vili panno albi semper, vel grisei, ut ajunt, coloris; materia porro Capparum, & tunicarum esse debeat ex panno, qui vulgariter dicitur *Saglia*, sive *Saja*, viliori, & grossiori, non tamen ab ea, qua communiter universa Religio non reformatæ utitur, notabiliter diversa, & proinde prædicto Executori injungimus, ut qualitatem ejusmodi panni *Saglia*, sive *Saja* nuncupati dilucidius pro iis, quibus pollet, zelo, & prudentia explicet, ac definiat: Quod autem attinet ad formam vestium exteinarum Nos mensuras in Constitutionibus pro iisdem reformatis præscriptas districtius declarantes decernimus, quod Tunica competens sit amplitudinis, & usque ad talos descendat, atque a pectore, & infra omnino sit confuta, & manicas bene largas habeat non nucleatas; Scapulare tunica ipsa paulo brevius existat, & in latitudine utrumque humerum non excedat; Cappa vero sit satis ampla, & modice sinuosa, talisque longitudinis, ut brevior etiam aliquantulum sit tunica superiore: Quoad Caputium tandem ex ea parte, quæ caput tegit, rotundum esse debeat, & latum, ipsiusque latitudo scapulare hinc inde pertingat; in reliquo autem ante pectus brachiorum juncturam non transeat, & pars posterior iuxta sua proportionem acuminata cincturæ cooperiat. Quæ omnia intra mensem ab omnibus dictæ Provinciae Fratribus tam primæ, quam secundæ reformationis professis, & deinceps professuris omnino executioni mandari debeant cum vera, & reali assumptione, & delatione habitus tam interni, quam externi, prout supra injunctum reperitur, neque deinde formam, & materiam habitus huiusmodi dimittere, vel immutare præsumant, quovis prætextu sub pœna excommunicationis per contravenientes ipso facto incurrenda, cujus absolutionem Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus nostris reservamus.

De præminentis, & privilegiis in præfata Provincia quibus conditionibus assequendis.

De Fratribus præfate Provinciae in prima Reformatione professis monendis, ut Constitutiones prædictæ jurando acceptent; & finimus conce-

§. 6. Sexto. Quo vero Fratres primordicæ reformationis hujus reformationis jugum lubentius subeant, concedimus Exprioribus, Provincialibus, aliisque Fratribus, qui reperiuntur in possessione, seu quasi possessione graduum, præminentiarum, præcedentiarum, & Definitivæ perpetui, ut ipsi vita eorum naturali durante in eadem possessione, seu quasi possessione remanere, & continuare possint, sublatis cæteroquin omnibus aliis præminentis privilegiis quibuscumque; ita quod nullus deinceps in dicta reformatione ullum gradum suscipere, & assequi possit, nisi servatis modo, & forma, & adimpletis conditionibus, ac cæteris omnibus, quæ in præfatis Constitutionibus præscripta reperiuntur. Septimo. Mandamus quoque Executori prædicto, ut post earumdem præsentium literarum promulgationem Fratres Provinciae præfate in prima reformatione professos, vel ad illam de licentia hujus Sanctæ Sedis translatos enixe moneat, quod juxta præsentium literarum seriem enarratas Constitutiones jurejurando acceptent, ac promittant, se illas ad literam amplecti, & divina favente gratia, fideliter obser-

vatos; idemque juramentum præstabunt omnes, qui in posterum professionem regularem in illa Provincia emitant; secus vero ejusmodi monitioni obsequentes, qui in hac reformatione permanebunt, benigne, ac peculiari charitate tractentur a Superioribus, sicuti etiam in dictis Constitutionibus quoad Infimos caverit. Etsi qui ex Fratribus primæ Reformationis forsitan (quod absit) acquiescere, seu parere noluerint, facultatem tribuimus eidem Executori licentiam eis concedendi, transeundi ad aliam Provinciam dicti Ordinis, sive etiam ad alium Ordinem ex mendicantibus, dummodo prius benevolos receptores invenerint.

§. 7. Octavo. Alii Fratres in secunda reformatione professi, vel ad eam legitime translati, quatenus illam deseruerint, ad primam reformationem quacumque ex causa, vel colore sine d. Sedis licentia transferint, a memorato Executori etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis compellantur, ad observandum alias ab eis præstitutum, & renovandum juramentum de dictis Constitutionibus Reformatorum pure, simpliciter, & ad literam, ut supra servandis. Nono. Et quia ejusmodi Provincia Pedemontana veluti unitum corpus sub uno Capite Priore scilicet Provinciali juxta præfatas Constitutiones in futurum regi, & gubernari debet, Nos Vicarii Provincialis, aliorumque Ministrorum Officia supprimentes, mandamus eligi in Capitulis Provincialibus Priorem Provinciale cum Assistente, & quatuor Definitoribus, ac aliis Officialibus juxta Statuta, seu Constitutiones dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, atque attenda nullitate supradicti Capituli Provincialis Taurinæ, committimus præfato Executori, ut eos Fratres, qui in Epistola Secretariæ nostræ Status ei directæ designantur in Priorem Provinciale, Assistentem quatuor Definitores, & Magistrum Novitiorum pro residuo tempore currentis triennii Mense Majo anni proximi 1730. terminandi constituat, ac deputet, quin ipse Executor Epistolam huiusmodi producere, aut exhibere teneatur, sed simpliciter ejus assertioni standum sit, ac omnino fides habeatur, dictique Officiales per eum sic deputati auctoritate nostræ Apostolica constituti censeantur; necnon idem Executor pro reliquo tempore dicti triennii juxta datam sibi a Domino prudentiam Priores eligat, & familias disponat, & ordinet in singulis Conventibus Provinciae præfate usque ad novum Capitulum Provinciale anno proximo, ut præferatur, celebrandum.

§. 8. Decimo. Demum Executor prædictus unicum constituat Novitiatum pro tota Provincia præfata in Conventu Astensi, ubi de præsentibus habetur, necnon designet, & statuat professorium in Conventu, quem magis ad id opportunum in Domino judicaverit, & in quo ea concurrant, quæ per dictas Constitutiones requiruntur. Cæterum de memorati Joannis Dominici Berardi Presbyteri Congregationis Oratorii Sancti Philippi Neri fide, prudentia, dextertate, doctrina, charitate, integritate, vigilantia, ac Religionis zelo plurimum in Domino confisi, eundem Joannem Dominicum in Executorem præsentium literarum, & Commissarium Apostolicum in universa Provincia Pedemontana huiusmodi usque ad futurum Capitulum Provinciale, necnon in Præsidentem ipsius Capituli Provincialis cum ampla facultate, & potestate, nedum perficiendi, & omnimodæ executioni demandandi omnia, & singula in ipsis literis nostris contenta, sed etiam ut post earum executionem regularis disciplina juxta supradictas Constitutiones re ipsa inducatur, observetur, ac firmius stabilietur, adversus delinquentes inquirendi, querelas, & recursus audien., quascumque provisiones opportunas

De Fratribus in secunda reformatione professis.

Statuitur, ut præd. Provinciae Priore Provinciali juxta præfatas Constitutiones gubernentur.

Præfatis, ut unicus dumtaxat constituatur Novitiatum pro tota Provincia.

Deputatur Executor præd. cum ampliffimis facultatibus.

capien,

capien., abusus tollen., Fratres in Conventibus constituen., Priores mutan., aliaque in præmissis, & circa ea quoquo modo necessaria, & opportuna facien., geren., dicen., mandan., ordinan., ac itidem exequen., atque ad hunc effectum Cancellarium, aliosque Ministros sibi beneficos adumen., prout quoque contra Inobedientes Juris, & Facti remediis ad pœnas tam corporales, quam spirituales summarie, de plano, sine strepitu, & figura Judicii, quacumque appellatione, & recurso sublatis procedendi, auctoritate præfata, tenore præsentium constituimus, sancimus, ac deputamus. Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Provincia Superioribus, Fratribus, & Personis, aliisque, ad quos spectat, ut ipsam Joannem Dominicum in Executorem, Commissarium Apostolicum in eadem Provincia, ac Præsidentem, sicut præmittitur, a Nobis deputatum reverenter suscipientes, & recognoscentes, illi in omnibus, & singulis præmissis prompte pareant, & obsequantur, ejusque salubria monita, & mandata humiliter suscipiant, & efficaciter adimplere procurent, alioquin sententias, sive pœnas, quas rite tulerit in rebelles, ratas habebimus, & faciemus, auctore Domino usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari.

Derogato-
ris.

§. 9. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus adversantur, prædictis Innocentii XI., & Clementis XI. literis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Jure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prætorum Ordinis, Provincia, & Conventuum, aliisque etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, styliis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, Capitulorum generalium, & Provincialium Decretis; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, Provincia, & Conventibus, ac illorum Superioribus, Fratribus, & Personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & Decretis in contrarium præmissorum concessis, editis, confirmatis, & approbatis, ac pluries & quantiscumque vicibus innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXVI. Martii MDCCXXIX. Pontificatus nostri Anno Quinto.

CCXII. Reintegratur *Motu proprio* Ecclesia S. Leonis Civitatis Feretrane ad Cathedralitatem Episcopi, Capituli, & Canonicorum juxta primævum statum.

Hac de re vide Greg. XIII. Const. ed. 1572. Maji 25. P. 1. & hujus Pontificis Const. ed. 1728. Nov. 15. Collegiata Terræ Fabriani erecta fuit in Cathedrali, ac Terra prædicta in Civitatem.

BENEDICTUS PAPA XIII.

MOTU PROPRIO &c.

§. 1. **N**uper Nobis innouit, quod Ecclesia Cathedralis Civitatis Feretrane ab antiquissimo tempore erecta fuit in Ecclesia Sancti Leonis ejusdem Civitatis, ibique per plura secula continuat cum non interrupta Episcoporum residentia, ex eo tamen, quod temporum progressu illius Dominium transiit in Ducem Urbini, qui illam non tam arte, quam natura munitissimam multo Militum Præsidio urgentibus Bellorum calamitatibus custodire satagebant, qua de causa Episcopo, & Canonicis ejusdem Cathedralis tutus, ac liber, ut decebat, non patebat accessus, ibique a sacris celebrandis, divinisque Officiis decantandis in maximum divini cultus detrimentum retrahebantur. Idcirco ad tollendas Canonicis excusationes Residentiæ non præstitæ felicis record. Gregorius XIII. Prædecessor noster inhærendo deliberationibus S. Pii V. pariter Prædecessoris, per suas literas incipien. - *Rationi congruit* - expedit. sub datum Romæ apud S. Petrum octavo Kalendas Junii 1572. prædictam Cathedrali Feretranam cum Episcopo, & integro Capitulo composito de unico Præposito, & sex Canonicis transfudit ad Ecclesiam Collegiatam S. Bartholomæi Pinnæ Billorum ejusdem Diocesis, declarando, quod liceret Episcopo, & Canonicis in prædicta Ecclesia S. Bartholomæi residere, & inibi Divina Officia cum illius Canonicis decantare, hoc insuper addito, quod prædictæ duæ Ecclesiæ Sancti Leonis, & S. Bartholomæi non amplius duæ Ecclesiæ una scilicet Cathedralis, & altera Collegiata nuncuparentur, sed unica tantum Ecclesia Cathedralis existeret, quodque in Ecclesia S. Leonis Cathedralitatis insignia remanerent, & dies festus ejusdem S. Titularis ibidem celebrari quotannis non desineret, & quia Præposito prædicta cura incumbere debeat Animarum deputato prius Vicario ad nutum ammovibili, & segregatis deinde nonnullis stabilibus ex eadem præpositura per Constitutionem similis record. Innocentii XI. pariter Prædecessoris expeditam sub Datum 5. idus Novembris 1682. Archipresbyteratus cum actuali cura Animarum tanquam vera, & propria Parochia erecta fuit.

§. 2. Et quamvis per obitum ultimi Ducis Urbini devoluto integro statu ad Sedem Apostolicam, cessatis proinde anno 1645. bellorum turbinibus, amoto ingenti Militum Præsidio, eoque ad modicum numerum redactis, non solum Civitas prædicta, sed & tota Feretrana Provincia in præfata Ecclesia ad pristinum reduceretur status, & cultum, enixe exoptaverit, ob defectum tamen Episcopalis Palatii, ex quo antiquum, aut prolapsum, aut inhabitabile redactum fuerat, eorum vota ad Sedem Apostolicam exponere non valuerunt; sed obienta postmodum ad hujusmodi effectum a Camera nostra Investitura Palatii olim de juribus Ducum Urbini per Chirographum similis record. Clementis X. pariter Prædecessoris, in quo summopere commendatur Episcopalis residentia apud Ecclesiam Leonis, causa nihilominus remissa, & deinde proposita in nostra Concilii Congregatione Resolutio dictæ Civitati prorsus contraria emanavit, & ratione dispendii in hujusmodi propositione passi, causa prædicta ulteriorem progressum non habuit.

Dat. 26. Martii
1729. An. 5.

Cathedrali Ecclesiam Civitatis prædictæ tam fuisse ab antiquissimo tempore in Ecclesia S. Leonis ejusdem Civitatis, referatur.

A Greg. XIII. tamen Cathedrali Feretranam justis de causis ad Ecclesiam Collegiatam Sancti Bartholomæi Pinnæ Billorum ejusdem Diocesis translata esse pariter narratur.

Cui cessatis causis translationis prædictæ Ecclesie Sancti Leonis ad pristinum statum redacta non sit.